

Hørings svar til Forslag til Lov om ændring af lov om social service (Udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

17. december 2014
Side 1 af 2

Ændring af servicelovens § 109 - Kvindekrisecentre

Aarhus Kommune finder forslaget om udvidelse af målgruppen for rådgivning til kvinder på krisecentre til også at omfatte kvinder uden børn positivt.

At krisecentre forpligtes til at give besked ved henholdsvis ind- og udskrivning gør det nemmere at sikre, at rådgivning tilbydes alle kvinder.

Aarhus Kommune har kun kendskab til at en kvinde er på et krisecenter, hvis krisecentret fremsender oplysning om, at kvinden er der. I dag modtages denne oplysning ofte først sent i forløbet.

Hvis lovforslaget vedtages, bør der tages højde for, at en del af de kvinder (både med og uden børn), som søger ophold på krisecentre, ikke har en sag i kommunen.

Hidtil har kvinder kunnet tage ophold på et krisecenter og takke nej til koordinerende familierådgivning og psykologhjælp til børnene og fraflytte uden at have fået en "sag". Hvis krisecentrene får pligt til at informere kommunen, ændres dette som hovedregel.

I bemærkningerne til lovforslaget, side 14 står følgende:

"I de tilfælde, hvor en kvinde undervejs i rådgivningsforløbet skifter opholdskommune, vil forpligtelsen til at yde koordinerende rådgivning, ligesom i dag, herefter påhvile den nye opholdskommune, jf. retssikkerhedslovens § 9, stk. 8, jf. stk. 1. Mulighederne for videregivelse af oplysninger om rådgivningsforløbet fra den tidligere opholdskommune til den nye opholdskommune følger af forvaltningslovens § 28. I tilfælde, hvor kvinden har børn, finder servicelovens § 152 om mellemkommunal underretning også anvendelse."

I henhold til gældende formulering af retssikkerhedslovens § 9, stk. 8 om at pligten består så længe, kvinden har ophold i det pågældende eller tilsvarende tilbud, skal Aarhus Kommune bede ministeriet om at præcisere, i hvilke situationer en kvinde med op-

**SOCIALE FORHOLD OG
BESKÆFTIGELSE**

Socialforvaltningen
Aarhus Kommune

Værkmestergade 15
8000 Aarhus C

Direkte e-mail:
social@aarhus.dk
www.aarhus.dk/soc

hold på krisecenter skifter handlekommune i forhold til hjælp efter serviceloven.

17. december 2014
Side 2 af 2

Servicelovens § 110 – nye stk. 4, 5 og 6

Aarhus kommune har med interesse læst udkastet til lovforslaget og udtrykker som udgangspunkt støtte til nyt stk. 4, 5 og 6 i servicelovens § 110.

Aarhus kommune vil dog gøre opmærksom på, at det, grundet brugernes til tider kaotiske baggrund, kan være forbundet med betydelige vanskeligheder inden 3 dage at finde den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven.

Det vil derfor kunne forekomme, at fristen på 3 dage for oplysning om, at en borger er indskrevet på forsorghjem, ikke kan overholdes. Dette skal udelukkende ses om et udtryk for de besværligheder, der er forbundet med at finde frem til den rette kommune.

Det skal i den sammenhæng påpeges, at kommunetilhørsforhold i forhold til hjemløse borgere i sig selv ofte er genstand for uenighed mellem kommuner samt mellem kommuner og boformer. Aarhus Kommune skal derfor gøre opmærksom på, at vi ikke finder, at den legitime tilknytning til en kommune er afhængig af, hvorvidt fristen på 3 dage for oplysninger om optagelse på forsorghjem er overholdt eller ej, da identifikation af kommunalt tilhørsforhold, som nævnt, kan tage betydeligt længere tid end 3 dage.

Afslutningsvis - gældende for det samlede lovforslag – vil Aarhus Kommune vedrørende de økonomiske forudsætninger, som nævnt side 10 og 11, tilsvarende forudsætte, at hvis kommunernes merudgifter overstiger det forudsatte, at dette vil indgå i kompensationen.

Med venlig hilsen

Socialchef Lotte Henriksen

udcivfam@sm.dk
mego@sm.dk

Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger m.v.)

17. december 2014

J.nr. 2014-0017-61654

Ankestyrelsen har følgende bemærkninger og forslag til lovforslaget:

Ankestyrelsen
Tegholmegade 3
2450 København SV

I lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.3. fremgår det om § 109, stk. 2, at "I de tilfælde, hvor kvinden ønsker at være anonym, jf. § 109, stk. 2, skal kvinden fortsat give skriftligt samtykke til at modtage rådgivning, og til at der indhentes og viderebringes oplysninger om kvinden". Vi skal hertil bemærke, at det i sådanne situationer kan være vanskeligt at opretholde kvindens anonymitet.

Tel +45 3341 1200
Fax +45 3341 1400
ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk
www.ast.dk

Vi foreslår, at det i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget kommer til at fremgå af servicelovens § 109, stk. 3 og § 110, stk. 3, at lederen træffer afgørelse om optagelse "og udskrivning".

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Vi bemærker, at det fremgår af vores principafgørelse 60-14, at der efter gældende lov ikke er klageadgang til Ankestyrelsen over afgørelser truffet af lederen af § 110-botilbud.

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Venlig hilsen

Anne Birgitte Hassing

Mai Emilie Gori

Fra: Lovekspeditionen
Sendt: 20. november 2014 10:11
Til: Mai Emilie Gori
Emne: VS: Høring om Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

Fra: Dansk Arbejdsgiverforening [<mailto:DA@da.dk>]

Sendt: 20. november 2014 08:07

Til: Lovekspeditionen

Emne: SV: Høring om Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

Kære Elsebeth Jensen

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af g.d. vedrørende ovennævnte skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Camilla L. Kramme
Administrativ koordinator

Fra: Lovekspeditionen [<mailto:p-lex@sm.dk>]

Sendt: 19. november 2014 15:05

Til: Udsendelse Social- og Integrationsministeriet

Cc: Mai Emilie Gori; Elsebeth Jensen

Emne: Høring om Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Holmens Kanal 22, 1060 København K
Tlf. 3392 9300, Fax. 3393 2518, E-mail sm@sm.dk
J.nr. 2014-9044

Dato 19.november 2014

Til diverse organisationer m.fl., jf. vedlagte høringsliste

Høring om Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

Med venlig hilsen

Elsebeth Jensen

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

Holmens Kanal 22

1060 København K

Sendt til udcivfam@sm.dk samt mego@sm.dk

17. december 2014

Vedr. høring om Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

Dansk Erhverv har modtaget ovennævnte høring.

Dansk Erhverv arbejder overordnet for en effektiv offentlig sektor, hvor private og selvejende aktører kan tilbyde alternativer til den offentlige opgaveløsning. På velfærdsområdet repræsenterer Dansk Erhverv bl.a. medlemmer, som tilbyder diverse konsulent, støtte og rådgivningsopgaver til udsatte børn og deres familier samt medlemmer, der driver kvindekrisecentre efter servicelovens § 109 samt forsorgshjem og herberger efter servicelovens § 110.

Dansk Erhverv har følgende bemærkninger til lovudkastet

Dansk Erhverv er overordnet enig i lovudkastet, som et vigtigt tiltag i forhold til at indfri den del af regeringens sociale 2020-målsætninger, som handler om reducere andelen af kvinder på kvindekrisecentre, der har behov for mere end et ophold.

Det er positivt, at den nuværende familierådgivning udvides til en koordinerende rådgivning for alle kvinder på krisecentre

Dansk Erhverv erfarer dog, at der allerede i dag er store forskelle på, hvorledes den nuværende familierådgivning fungerer i kommunerne. Der vil derfor være et behov for at sondre mellem myndighedsudøvelsen (herunder myndighedsvejledning) og den konkrete rådgivningsopgave og forskellige støttemuligheder.

Dansk Erhverv peger på, at særligt mange sociale organisationer, herunder kvindekrisecentre, allerede i dag besidder en unik ekspertise på området for voldsudsatte og allerede i vidt omfang bidrager til, at voldsramte kvinder og deres børn modtager konkret vejledning og helhedsbaseret støtte.

Dansk Erhverv peger således på, at nærværende lovudkast ikke bør ses som en isoleret løsning i forhold til den fælles ambition om fremme af indsatser for voldsramte og deres børn. En opnåelse af de sociale 2020-målsætninger på området for voldsramte vurderes derfor også at forudsætte en

langt større anvendelse af eksempelvis korte eller længerevarende ambulante tilbud som en del af et egentligt efterværn efter en indflytning i egen bolig.

Dansk Erhverv er også enig i lovudkastets anden del, nemlig en pligt til at orientere den kommunale myndighed senest tre hverdage efter afgørelse om hhv. optag og udskrivning i boformer efter hhv. §109 og §110.

Med venlig hilsen

Rasmus Larsen Lindblom

Velfærdspolitisk Chefkonsulent

Ministeriet for børn, ligestilling, integration og
sociale forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K

Toldbojsgade 19 B · Postboks 69 · DK 1003 København K · T 7010 1099 · ds@socialrdg.dk · www.socialrdg.dk · CVR DK 6335 6018

Høringssvar til lovforslag om styrket indsats for kvinder på kvindekrisecentre mv.

Dansk Socialrådgiverforening (DS) takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslaget om udvidet og styrket indsats for kvinder på kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv. Det er et lovforslag, som DS er meget glad for. Vi mener, at det rummer vigtige forbedringer for en gruppe meget udsatte kvinder.

Dels vil alle kvinder nu vil få koordinerende rådgivning, uanset om de har børn. De vil sandsynligvis også få det tidligere, end der i dag ydes familierådgivning. Begge dele anser vi for at være vigtige fremskridt. DS er dog usikker på, om denne rådgivning altid vil komme til at ligge i kommunerne. Man kan forestille sig, at den i den første tid af et muligvis længere ophold varetages af centret, som jo får en tæt kontakt til kvinderne. Fx i situationer, hvor der er usikkerhed om ansvarskommunen, eller hvor kommunen ikke tidligt har etableret rådgivningen. I den periode vil centret være det eneste sted, hvor kvinden kan få rådgivning og hjælp. I bemærkningerne til lovforslaget nævnes denne mulighed slet ikke, selvom den uden tvivl vil være en realitet i mange tilfælde. DS ønsker ikke at svække den forpligtelse, som kommunerne får efter lovforslaget, men vi mener, at man i bemærkningerne bør nævne det forhold, at centrene faktisk i starten af nogle forløb vil stå med rådgivningsopgaven alene, og at kommunerne derfor skal tage over fra dem, når de kommer ind i billedet.

Lovforslaget vil også styrke samarbejdet mellem centrene og kommunerne, fordi det nu slås fast, at centrene skal underrette kommunerne om optagelse og udskrivning. Dermed bør den usikkerhed, der i nogle tilfælde har været i samarbejdet, kunne forsvinde.

Det bliver også muligt tidligt at få afklaret kommunernes forpligtelse til at hjælpe disse kvinder, herunder at få afklaret *hvilken* kommune, der har ansvaret. Det har i nogle tilfælde været et problem, i de mest grelle tilfælde har det

faktisk været svært at finde en kommune, der ville tage ansvaret for en kvinde, der har måttet flytte på krisecenter i en anden kommune. Sådanne situationer bør ikke forekomme, og vi håber, at den tidlige information kan gøre det lettere at undgå det. En tidlig underretning af kommunen bør også kunne gøre det lettere at afklare ansvarsforholdene, når en kvinde samtidig med, at hun flytter på krisecenter, planlægger at flytte til en anden kommune for at komme væk fra en voldelig mand. Sådanne situationer har nogle gange skabt forløb, der kan ligne et Sorteperspil.

Endelig hilser DS meget velkommen, at der kommer et klart krav til tilbud efter § 110 om at underrette kommunen om den borger, der er blevet indskrevet. Det kan være med til at afklare det kommunale ansvar, hvilket kan være et endnu større problem for hjemløse borgere end for kvinder på krisecentre. Forhåbentlig fører det også til, at der i højere grad kommer handleplaner fra den ansvarlige kommune for den hjemløse. Det kan der være store problemer med i dag, ikke mindst ift. de mest udsatte hjemløse, som ofte flakker en del rundt mellem kommuner og botilbud.

Med venlig hilsen

Niels Christian Barkholt
Næstformand
Dansk Socialrådgiverforening

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration
og Sociale Forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K
Sendt til: udcivfam@sm.dk, mego@sm.dk,
jm@jm.dk.

17. december 2014

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2014-112-0405
Sagsbehandler
Bjarke Asger Bro
Direkte 3319 3217

Vedrørende høring over forslag til lov om ændring af lov om social service (Udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

Ved e-mail af 19. november 2014 har Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

1. Tilsynet forudsætter, at enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med de i lovforslaget beskrevne aktiviteter skal ske under behørig iagttagelse af persondataloven¹ og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Datatilsynet kan navnlig pege på følgende regler i persondataloven:

- Grundbetingelserne i persondatalovens § 5 om god databehandlings-skik, saglighed, proportionalitet, datakvalitet og sletning
- Behandlingsbetingelserne i persondatalovens § 6 om almindelige personoplysninger, §§ 7 og 8 om følsomme personoplysninger, samt § 11 om personnumre
- Reglerne om de registreredes personers rettigheder i kapitel 8-10, herunder
 - Den dataansvarliges oplysningspligt ved modtagelse/indsamling af oplysninger, jf. persondatalovens §§ 28 og 29
 - Den registreredes ret til indsigt og øvrige rettigheder
- Reglerne om datasikkerhed i §§ 41 og 42 – kravet om fornødne sikkerhedsforanstaltninger, skriftlig databehandlertaftale og kontrol med databehandleren

Ved behandling af personoplysninger skal de dataansvarlige for handlingerne endvidere iagttage persondatalovens regler om anmeldelse til og tilladelse/udtalelse fra Datatilsynet i kapitel 12 og 13.

2. Det bemærkes for en god ordens skyld, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende gene-

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

relle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Datatilsynet forudsætter, at tilsynet bliver hørt over de bekendtgørelser, der skal udstedes i medfør af loven, i det omfang disse har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Lena Andersen

Mai Emilie Gori

Fra: Malene G. Haarder <mgha@FOA.DK>
Sendt: 21. november 2014 14:25
Til: Udsatte og Civilsamfund, postkasse
Cc: Mai Emilie Gori; Nanna Mørch; May-Ann Riis Pedersen; Morten Bruun Søgaard
Emne: SV: Høring om Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

FOA har ingen bemærkninger til lovforslaget.

De venligste hilsner
Malene Haarder

FOA Fag og Arbejde
Socialpolitisk konsulent - FOA Faglig
Stauings Plads 1-3 | DK-1790 København V
Telefon: 4697 2626 | Telefon direkte: 4697 2408 | Mobil 4011 6368
E-mail: MGHA@foa.dk | Web: www.foa.dk

Tenk på miljøet - er det nødvendigt at printe denne e-mail?

Fra: Lovekspeditionen [<mailto:p-lex@sm.dk>]
Sendt: 19. november 2014 15:05
Til: Udsendelse Social- og Integrationsministeriet
Cc: Mai Emilie Gori; Elsebeth Jensen
Emne: Høring om Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Holmens Kanal 22, 1060 København K
Tlf. 3392 9300, Fax. 3393 2518, E-mail sm@sm.dk
J.nr. 2014-9044

Dato 19.november 2014

Til diverse organisationer m.fl., jf. vedlagte høringsliste

Høring om Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

Med venlig hilsen

Elsebeth Jensen

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold
Kontoret for Udsatte og Civilsamfund
udcivfam@sm.dk
mego@sm.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE 32698979
MOBIL 32698979
EMKI@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

J. NR.
540.10/31448/EMKI/HSC/AHK

**HØRING OVER LOV OM ÆNDRING AF LOV OM
SOCIAL SERVICE (UDVIDET OG STYRKET INDSATS
FOR KVINDER PÅ KRISECENTRE OG
ORIENTERINGSPLIGT FOR KVINDEKRISECENTRE OG
FORSORGSJEM, HERBERGER MV.)**

17. DECEMBER 2014

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold har ved e-mail af 17. november 2014 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på kvindekrisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.).

Institut for Menneskerettigheder har følgende bemærkninger:

LOVFORSLAGET

Lovforslaget er et led i udmøntningen af satspuljeaftalen for 2015. Efter satspuljeaftalen afsættes der blandt andet midler til at udvide og styrke den eksisterende rådgivningsordning for kvinder med børn på krisecentre. Med lovforslaget forpligtes kommunerne til at tilbyde indledende og koordinerende rådgivning til alle kvinder, som tager ophold på kvindekrisecentre, mens det i dag kun er kvinder med børn, som skal have tilbud om rådgivning.

Samtidigt indføres der en pligt til at orientere borgerens kommune om ophold senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i kvindekrisecentre, forsorgshjem og herberger. Samme pligt og frist gælder i forbindelse med udskrivning fra disse boformer.

BAGGRUND OG GENERELLE BEMÆRKNINGER

Omkring 33.000 kvinder og 13.000 mænd i den danske befolkning - danske statsborgere og udlændinge - skønnes årligt at være udsat for fysisk partnervold.ⁱ

Omkring 2.000 af de voldsudsatte kvinder har hvert år haft ophold på et af Danmarks 42 kvindekrisecentre.

Kvinder, der er indskrevet på kvindekrisecentrene, er omfattet af servicelovens § 109, hvorefter kommunerne skal tilbyde midlertidigt ophold til voldsramte kvinder og deres børn.

Mænd, som udsættes for vold i nære relationer, har mulighed for at tage ophold på et af de fire mande(krise)centre, hvor der er mulighed for at tage midlertidigt ophold. Disse centre har en mere usikker finansiering, da centrene ikke er omfattet af servicelovens bestemmelser. Finansieringen kommer blandt andet fra kommunale midler, satspuljemidler, fondsmidler og egenbetaling. Der er endvidere i satspuljeaftalen afsat 10 millioner til støtte af projekter i frivillige organisationer i 2015 til rådgivnings- og samværstilbud til mænd i krise.

Vold i nære relationer ses i et internationalt perspektiv som et menneskeretligt og strukturelt samfundsproblem som hovedsageligt rammer kvinder og børn.

Danmark har ratificeret Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, også kaldet Istanbulkonventionen.

Efter konventionen skal udtrykket "vold mod kvinder" forstås som en overtrædelse af menneskerettighederne og en form for diskrimination af kvinder. Udtrykket omfatter alle former for kønsbetinget vold, som medfører fysisk, psykisk, seksuel eller økonomisk overlast for kvinder. Udtrykket "kønsbetinget vold mod kvinder" defineres i konventionen som vold, der begås mod en kvinde i kraft af hendes køn, eller som rammer kvinder i uforholdsmæssig grad. Konventionen er åben for fortolkning og kan anvendes vedrørende kvinders vold mod mænd og drenge og vold blandt mandlige par i hjemmet.

Kvinder, som er udsat for vold, er en meget sårbar gruppe, og såvel fysiske som psykiske følgevirkninger af vold, herunder psykisk vold, gør behovet for hjælp og støtte til en stabil og selvstændig tilværelse uden vold påtrængende. I familier med voldsramte børn er der en stor risiko for, at volden får negative konsekvenser for børnenes udvikling.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, viser erfaringer, at kvinder på krisecentre uden børn i højere grad har været udsat for fysisk vold, ligesom denne vold ofte har pågået gennem længere tid end den vold, som kvinder med børn udsættes for.

En væsentlig forudsætning for at iværksætte konkrete kommunale initiativer for at sikre en sammenhængende og understøttende indsats for kvinden og hendes eventuelle børn på krisecentre er, at der sker en hurtig orientering om optagelse henholdsvis udskrivning fra krisecentrene.

Instituttet finder det positivt, at der med lovforslaget tilbydes indledende og koordinerende rådgivning til alle kvinder på kvindekrisecentre, og at der indføres en orienteringspligt for centrene.

LIGESTILLINGSVURDERING

Særligt vedrørende ligestillingsvurdering, jf. ligestillingslovens § 4
Efter ligestillingsloven skal offentlige myndigheder inden for deres område arbejde for ligestilling og indarbejde ligestilling i al planlægning og forvaltning. En ligestillingsvurdering skal søge at forhindre, at en ny regulering er kønsdiskriminerende eller vil medføre utilsigtede skævheder mellem kønnene.

Lovforslaget indeholder ikke en ligestillingsvurdering.

En ligestillingsvurdering bør indeholde en vurdering af, om lovforslaget har direkte eller indirekte ligestillingsmæssige konsekvenser, herunder tage hensyn til behov og virkninger for begge køn.

Hvis lovforslaget forventes at have ligestillingsmæssige konsekvenser, bør der undersøges, om forslagens konsekvenser strider mod forbuddet mod forskelsbehandling på grund af køn.

Tal på området for vold i nære relationer viser, at det overvejende er kvinder, som er ofre for vold, herunder kvinder med børn. Samtidigt viser disse tal, at også mænd udsættes for vold i nære relationer i et ikke ubetydeligt omfang. Ud fra en ligestillingsvurdering kan det derfor overordnet konstateres, at lovforslaget alene forbedrer voldsramte kvinders situation, og at mænd ikke lovgivningsmæssigt er ligestillede med kvinder.

Norge har i 2010 indført en 'krisecenterlov' som forpligtiger kommuner til at oprette krisecenterpladser både til kvinder, mænd og børn, som er udsatte for vold og trusler om vold i nære relationer, jf. lov om kommunale krisecentertilbud fra 2009. Her sikres også behovet for en fysisk adskillelse af kvinder og mænd som er ofre for vold.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme ligestillingen i Danmark – at der foretages en

ligestillingsvurdering af lovforslaget, og at ligestillingsperspektivet generelt inddrages i udformningen af lovforslagets bemærkninger.

Der henvises til sagsnr. 2014-9044.

Med venlig hilsen

Ask Hesby Krogh

TEAMLEDER

¹ Karin Helweg-Larsen, "Void i nære relationer", Statens Institut for Folkesundhed, 2012.

Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att.: kontoret for udsatte og Civilsamfund

KL's høringssvar udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre

KL har modtaget udkast til lov om ændring af lov om social service – udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre, forsorgshjem og herberger. Ministeriet udbeder sig KL's bemærkninger senest den 17. december 2014.

Grundet den korte tidsfrist har det ikke været muligt, at behandle lovforslaget politisk, hvorfor KL tager forbehold for at fremsende eventuelle yderligere bemærkninger efter den politiske behandling

Kvinder med børn, der har brug for ophold på et krisecenter modtager allerede i dag hjælp i form af "Familierådgivning". Den foreslåede ordning indeholder således de samme elementer, som i familierådgivningsordningen. KL er positiv overfor, at der skal ske en styrket indsats overfor kvinderne på krisecentrene. Udvidelse af ordningen baserer sig ikke på effektmåling af den allerede tilbudte familierådgivning. KL skal derfor foreslå, at der i forbindelse med udvidelsen af ordningen gennemføres en effektmåling, så der sikres en afklaring af om værktøjet er den rette indsats over for kvinder på krisecentre.

En væsentlig forudsætning for kommunerne i forhold til at kunne hjælpe og vejlede kvinder på krisecentre er, at kommunen er informeret om deres ophold. Det er derfor glædeligt, at der kommer en orienteringspligt for de forskellige boformer både i forhold til optagelse og udskrivning af borgere, som er blevet optaget på boformen.

Set i lyset af at ikke alle kommuner har eller driver et krisecenter er det tilfredsstillende, at det forsat er op til den enkelte kommune, hvorledes rådgivningsforpligtigheden kan tilrettelægges.

Den 5. december 2014

Sags ID: SAG-2014-07005

Dok.ID: 1947628

RAF@kl.dk

Direkte 3370 3486

Mobil 2913 6596

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

www.kl.dk

Side 1/2

KL tager forbehold for de økonomiske konsekvenser og ser frem til, at modtage ministeriets DUT-notat

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Tina Wahl', with a large, stylized initial 'T'.

Tina Wahl

De private sociale tilbud

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold.
Att.: udcivfam@sm.dk
C.c. mego@sm.dk

Emdrupvej 115 A 5. etage
2400 København NV

Tlf. nr. +45 7023 3400
E-mail: los@los.dk
CVR nr. 15906987

www.los.dk

Den 5. december 2014

Sagsnr. 2014-9044 – Høring om Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre, forsorgshjem, herberger mv.)

LOS – De private sociale tilbud takker for muligheden for at komme med bemærkninger til ovennævnte, men har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Dog oplyses det i øvrigt, at det angivne navn i høringslisten "Landsforening af Opholdssteder og Skoletilbud" ikke længere er aktuelt.

Venlig hilsen

Laust Westtoft
Sekretariatsleder
LOS – De private sociale tilbud
Emdrupvej 115A, 4. sal
2400 København NV
Tlf. 33 18 10 16

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K

Mødrehjælpen

Hørings svar vedr. lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for krisecentre og forsorgshjem, herberger mv.).

Den 12. december 2014

Indledning

Mødrehjælpen vil gerne takke for muligheden for at indsende svar på høring om lov om ændring af lov om social service vedr. § 109 og § 110.

Mødrehjælpen
Direktionen
Nørre Voldgade 80
1358 København K

Tlf. 33 45 86 40

adm@moedrehjaelpen.dk
www.moedrehjaelpen.dk

Protektor
HKH Kronprinsesse Mary

Mødrehjælpen ser flere positive aspekter i lovforslaget men finder dog, at der fortsat er en del udfordringer på voldsområdet, som lovforslaget ikke imødekommer. Således er det problematisk, at man alene tilstræber at forbedre rettighederne for den lille gruppe af voldsramte kvinder og deres børn på krisecentrene. Den helt store gruppe af partnervoldsramte kvinder og deres børn (ca. 27.000 kvinder og 26.000 børn) står fortsat uden ret til hjælp. Ligeledes forbedrer lovforslaget heller ikke forholdene for de 10.000 partnervoldsramte mænd (og deres eventuelle børn). Endelig er der nogle udfordringer ved den koordinerende rådgivning til kvinderne på krisecenter, som lovforslaget ikke synes at tage højde for.

Mødrehjælpen vil i nedenstående redegøre nærmere for sine synspunkter, som primært relaterer sig til den del af lovforslaget, der omhandler ændringer i forhold til servicelovens § 109.

Lovforslaget rummer positive tiltag, der i et vist omfang kan sikre bedre stabilisering for kvinder og børn under og efter et krisecenterophold

Mødrehjælpen finder det positivt, at man med lovforslaget vil sikre alle voldsudsatte kvinder på krisecentre lige adgang til den koordinerende rådgivning (bolig, økonomi, arbejdsmarked, sundhed, daginstitution, forælderrolle mv.), således at voldsudsatte kvinder uden børn nu får de samme rettigheder som voldsudsatte kvinder med børn.

Lovforslaget rummer desuden flere positive ændringer, som forbedrer kvindernes muligheder for at modtage den koordinerende rådgivning. Det er således positivt, at man skærper krisecentrenes orienteringspligt over for kommunen, så et krisecenter senest tre dage efter optagelse af en kvinde (med eller uden barn) skal oplyse kommunen om dette, og ligeledes senest tre dage efter udskrivning af kvinden skal oplyse kommunen herom.

Det er ligeledes positivt, at der, efter optagelse af kvinden på et krisecenter, forslås en forpligtelse til så hurtigt så muligt at yde kvinden indledende rådgivning om den koor-

dinerende rådgivning, herunder skabe tidlig kontakt mellem den koordinerende rådgiver og kvinden. Endelig er det positivt, at selve den koordinerende rådgivning skal sættes i gang så hurtigt som muligt og senest ved forberedelse af kvindens (og evt. hendes barns) udflytning fra centret.

Mødrehjælpen finder, at der er tale om reelle forbedringer af rettighederne og mulighederne for voldsudsatte kvinder på krisecenter. I det følgende vil Mødrehjælpens ovennævnte kritikpunkter af lovforslaget blive uddybet.

Lovgivning om ambulant rådgivning og behandling

Det er som sagt problematisk, at man med lovforslaget alene styrker rettighederne for kvinder og børn på krisecentre. Der er således en meget stor gruppe voldsudsatte kvinder og børn, der ikke kommer på krisecentre, samt voldsudsatte mænd, der fortsat står uden ret til at få hjælp.

Hvert år oplever 29.000 kvinder og 28.000 børn partnervold, og som det fremgår af Socialstyrelsens tal på området, er der kun ca. 2000 kvinder og ca. 2000 børn, som årligt tager ophold på krisecenter. Krisecentrene yder helt afgørende beskyttelse til de mest udsatte familier, men mange kvinder og børn har ikke behov for eller ønske om at bo på et krisecenter. De har i stedet brug for ambulante rådgivnings- og behandlingstilbud. Størstedelen af disse kvinder og deres børn er henvist til at søge hjælp i kommunerne, hvor kun meget få - primært i kommuner i tilknytning til de største byer - kan tilbyde adgang til specialiserede rådgivnings- og behandlingstilbud vedrørende vold i familien. Dertil kommer, at kun fåtal af udøverne modtager behandling for den voldelige adfærd, som i væsentlig omfang kan bidrage til at forebygge yderligere vold i familien.

Desuden er der, som der gøres opmærksom på regeringens nye handlingsplan mod vold i familien, 10.000 mænd, der årligt udsættes for partnervold. Voldsudsatte mænd er ikke en gang sikret det minimum af rettigheder i form af ret til krisecenterophold, som voldsudsatte kvinder er, og således konsoliderer lovforslaget den manglende ligestilling af kvinder og mænd på dette område, hvilket Mødrehjælpen vurderer er i strid med ligestillingsloven § 2 om forbud mod forskelsbehandling på grund af køn. Voldsudsatte mænd (og evt. deres børn) har, ud over nogle få opholdsmuligheder på enkelte mandecentre rundt om i landet, alene mulighed for at tage ophold på et herberg, forsorgshjem mv. efter Servicelovens § 110. Dette vurderes langt fra at være hensigtsmæssigt på trods af lovforslagets styrkelse af den koordinerende rådgivning på herberger mv., idet der disse steder opholder sig brugere (f.eks. hjemløse), som med deres markant anderledes udfordringer og adfærd vil risikere at skabe yderligere uro og usikkerhed for de voldsudsatte mænd (og deres børn).

De voldsudsatte mænd og deres børn, som ikke har behov for et krisecenterophold, står også, som de voldsudsatte kvinder og deres børn, uden ret til ambulant rådgivning og behandling. Således bør voldsudsatte familier sikres lovbestemte, ambulante og differentierede rådgivnings- og behandlingstilbud, som er underlagt kvalitative krav og bestemmelser. Dette vil sikre ofre og udøvere lige adgang til tilbuddene i alle dele af landet, og kommunerne vil være forpligtede til at tilbyde målrettet og differentieret rådgivning/behandling med dokumenteret effekt på målgruppernes problemer.

Mødrehjælpen ser desuden nogle begrænsninger i forbindelse med den koordinerende rådgivning, som det efter Mødrehjælpens opfattelse og erfaringer vil være vigtigt at tage højde for, og disse vil blive gennemgået i nedenstående.

Ikke alle kvinder på krisecentre kan forventes at ville gøre brug af den koordinerende rådgivning

Mødrehjælpen er bl.a. bekymret for, at det på trods af ændringerne i lovforslaget, kun er en række af kvinderne på krisecentrene, der vil gøre brug af den koordinerende rådgivning.

Mødrehjælpen er bekendt med, at man på flere krisecentre har erfaret, at mange kommuner indtil videre ikke har haft styr på den aktuelle familierådgiverordning, og således ikke har taget stilling til hvilken medarbejder, der skal varetage denne rådgivningsfunktion. Følgelig har flere krisecentrene oplevet, at kommuner ikke formår (rettidigt) at stille en familierådgiver til rådighed for kvinden og hendes barn.

En udbredt erfaring på krisecentrene er også, at flere voldsudsatte kvinder med børn ikke ønsker at gøre brug af tilbuddet om en familierådgiver, fordi kvinderne er bekymrende for at have kontakt med den kommunale myndighed. Således er det Mødrehjælpens vurdering, at man kan øge kvindernes motivation for at gøre brug af tilbuddet om koordinerende rådgivning ved at lade organisationer uden en myndighedsfunktion varetage denne opgave. Mødrehjælpen er bekendt med, at der allerede er nogle krisecentre, som varetager den aktuelle rådgivningsordning (familierådgivning) i forhold til kvinderne.

Endelig bør man være opmærksom på, at kvinderne så vidt muligt får en koordinerende rådgiver i den kommune, som de flytter til efter krisecenteropholdet, således at kvinden undgår skift i rådgiver ved stor geografisk afstand mellem henholdsvis krisecenter- og bopælskommune. Skal der alligevel foretages et skifte, er det vigtigt, at man fra kommunen eller en anden organisations side sikrer et så smidigt skifte som muligt.

Det er ikke tilstrækkeligt, at kvinder (og børn) på krisecentre alene tilbydes at få styrket koordinerende rådgivning

Den koordinerende rådgivning kan, hvis der tages højde for de ovennævnte udfordringer, bidrage til en vis styrkelse af situationen for flere kvinder (og deres børn) under og efter opholdet på et krisecenter.

Mødrehjælpens vurdering er dog, at mange voldsudsatte kvinder på krisecentre har brug for mere hjælp, end hvad de her kan opnå i form styrket koordinerende rådgivning samt øget sikkerhed, brud med isolation/ensomhed og ganske få afklarende psykolog-samtaler. Kvinder, der har været udsat for partnervold, har meget ofte brug for intensive psykologiske behandlingsforløb af op til et års varighed, før de for alvor kan lægge de voldsomme oplevelser bag sig. Det har Mødrehjælpen erfaret igennem mange år i sit rådgivnings- og behandlingsprogram, Ud af Voldens Skygge.

Mødrehjælpens erfaring fra Ud af Voldens Skygge er ligeledes, at børn, der har levet i familier med vold, har brug for intensiv behandling. Det fremgår af lovforslaget, at der i forbindelse med den koordinerede rådgivning skal tages højde for kommunens forpligtelse til efter kapitel 11 i Serviceloven at sikre særlig støtte til udsatte børn og unge.

Problemet er dog, at kommunerne ikke har tilstrækkelig viden om voldsudsatte familier, herunder om børnenes udfordringer og behov. Kommunerne er derfor sjældent i stand til at sikre voldsudsatte familier og deres børn tilstrækkelig støtte, herunder viderehenvise til de velkvalificerede og dokumenterede behandlingstilbud, som allerede findes på området.

Mødrehjælpen vil derfor foreslå, at både de voldsudsatte kvinder og deres børn tilbydes kortere eller længerevarende ambulante behandling afhængigt af behov, og at der som led i den koordinerende rådgivning sikres information til kvinderne om de positive muligheder ved deciderende behandlingsforløb, herunder hvilke behandlingstilbud, der forefindes.

Ambulante rådgivnings- og behandlingsforløb til voldsudsatte kvinder og børn, som har haft ophold på krisecentre, vil være et meget vigtigt bidrag til at nå regeringens 2020-mål om 30 procents reduktion af antallet af kvinder, der kommer på krisecenter mere end en gang.

Mødrehjælpen håber, at ovenstående overvejelser vil blive inddraget i fremtidige lovforslag vedrørende voldsudsatte familier.

Med venlig hilsen

Mads Roke Clausen
Direktør

Til
Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K

Hørings svar er sendt til udcivfam@sm.dk og cc til meqo@sm.dk

16. december 2014

Hørings svar til lovforslag om udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt mv.

Røde Kors takker for at have modtaget høring om Lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.).

Igennem vores aktiviteter for voldsramte kvinder kaldet Qnet, har vi erfaret, at der i for mange tilfælde ikke er udvekslet den fornødne information mellem kommune og krisecenter. Som konsekvens får kvinderne, som flytter fra krisecentrene, i mange tilfælde ikke den rådgivning angående bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen mv, som de har brug for.

Røde Kors mener, at det er vigtigt at sikre, at kvinderne, som tager ophold på et krisecenter, i højere grad får den rådgivning fra kommunerne, som de har krav på, samt at rådgivningen tilbydes tidligt i forløbet. Den støtte og hjælp som Røde Kors gennem aktiviteten Qnet tilbyder kvinder, der har været på krisecenter, er tænkt som et supplement til den professionelt baserede rådgivning, og det er tydeligt for de frivillige støttepersoner, når denne rådgivning mangler. Det er derfor positivt, at lovforslaget stiller krav om udveksling af oplysninger om kvindernes ophold på krisecentret – og at det kommer til at ske tidligere i forløbet, end det oftest gør nu.

Røde Kors finder det også meget positivt, at den kommunale rådgivning udvides til også at omfatte kvinder, som ikke har børn. Kvinder uden børn, som tager ophold på et krisecenter, har i lige så høj grad behov for rådgivningen omkring emner som bolig, økonomi, arbejdsmarked, sundhedsvæsen mv. som kvinder med børn.

Det tager lang tid at opbygge en ny tilværelse efter et ophold på et krisecenter – både mentalt og i alle praktiske og økonomiske henseender. Kvinderne er efter ophold på et krisecenter ofte i en længere periode i en skrøbelig situation. Kontinuerlig støtte og rådgivning er afgørende for at sikre, at kvinderne ikke vender tilbage til deres tidligere hverdag ofte med flere ophold på et krisecenter som konsekvens. Vores erfaring viser, at særligt perioden lige efter udflytning fra et krisecenter er sårbar, hvor der ud over den sociale, relations- og netværksskabende støtte, som Røde Kors Qnet tilbyder, også er behov for rådgivning af juridisk, økonomisk, socialfaglig mm. karakter.

Derfor opfordrer Røde Kors til, at der i tillæg til ovenstående tiltag sker en udvidelse af den periode, som voldsudsatte kvinder tilbydes koordinerende rådgivning fra kommunen således, at rådgivningen

fortsætter efter kvinden er flyttet i egen bolig. Alternativt at der fastsættes lovmæssige bestemmelser om efterværn udført af krisecentrene.

Røde Kors har ikke øvrige bemærkninger til lovforslagets øvrige dele.

Venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Ad m', likely representing Anders Ladekarl.

Anders Ladekarl
Generalsekretær

Ministeriet for Børn, Ligestilling,
Integration og Sociale Forhold
Att: Mai Emilie Gori

RÅDET FOR
SOCIALT
UDSATTE

17. december 2014

Høringssvar vedrørende lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

Rådet for Socialt Udsatte takker for høringen af lovforslag om udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.

Lovforslaget indebærer dels, at rådgivningsforpligtelsen overfor målgruppen for tilbud efter servicelovens § 109 udvides, og dels, at hhv. § 109-tilbud og § 110-tilbud forpligtes til at give orientering om hhv. optagelse og udskrivning af en borger til kommunen.

For så vidt angår førstnævnte kan Rådet støtte, at forpligtelsen til at yde rådgivning til voldsramte kvinder udvides til også at gælde kvinder uden børn. Rådet mener dog, at samme forpligtelse med fordel kunne indføres på § 110-tilbud, hvor målgruppen – kvinder såvel som mænd – ligeledes vil have gavn af at modtage helhedsorienteret og tidlig rådgivning om bolig, økonomi, arbejdsmarked, sundhed mv.

Rådet kan ligeledes støtte op om orienteringspligten for botilbuddet, som indføres med lovforslaget, og som har til formål at understøtte en sammenhængende indsats. Rådet mener i den forbindelse, at formålet ville blive yderligere understøttet, hvis ændringen blev udvidet, sådan at kommunen samtidig blev forpligtet til at kontakte hhv. borgeren og botilbuddet, for eksempel indenfor tre dage, efter at de har modtaget orienteringen om optagelse/udskrivelse – med henblik på så tidligt som muligt at få fastlagt en helhedsorienteret og langsigtet plan for borgeren.

Med lovforslaget forpligtes botilbuddet til at begrunde hhv. optagelsen eller udskrivningen, når kommunen orienteres. Det er dog efter gældende regler ikke muligt for borgeren af klage over hverken afgørelsen eller begrundelsen – og en sådan mulighed indføres heller ikke med det aktuelle lovforslag. Rådet mener, at borgerens retsstilling burde styrkes ved, at borgeren får en klagemulighed.

Rådet vil desuden gerne understrege, at ovenstående ikke ændrer ved, at det fortsat er af afgørende betydning, at selvmøderprincippet på området for §§ 109 og 110-tilbud bevares, idet tilbuddene henvender sig til en målgruppe, som kan have akut behov for hjælp og altid bør have et sted at henvende sig, hvor som helst i landet og når som helst på døgnet.

Yderligere vil Rådet afslutningsvis gerne fremhæve en særlig problematik vedrørende voldramte kvinder med misbrugsproblemer. Det er i dag sådan på de fleste kvindekrisecentre,

at optagelse ikke er muligt, hvis man har et aktivt misbrug af alkohol eller stoffer, og det er et betydeligt problem, at der i dag kun findes ganske få målrettede tilbud til voldramte kvinder med misbrug, som ofte udgør en meget sårbar gruppe.

Med venlig hilsen

Jann Sjursen
Formand

Aarhus d. 15. december 2014.

Høringsvar: Høring om ændring af Lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre, forsorgshjem, herberg mv.).

Ministeriet for børn, ligestilling, integration og sociale forhold.
Holmens kanal 22
1060 København K.

Sammenslutningen af Boformer for Hjemløse (SBH) har modtaget Lov om ændring af Lov om social service og har følgende bemærkninger til forslagens pkt. 6.

Vedrørende nye stykker 4, 5 og 6 i Servicelovens §110, vil SBH gerne udtrykke sin støtte til bestemmelserne.

Vi vil gøre opmærksom på, at det, grundet brugernes til tider kaotiske baggrund, kan være forbundet med vanskeligheder at finde den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter Serviceloven, inden 3 dage.

Hvis en kommune derfor modtager oplysninger om, at en borger er indskrevet på et forsorgshjem efter 3- dages fristen, skal det udelukkende ses som udtryk for de besværligheder, der er forbundet med at finde frem til den rette kommune.

Det må være en forudsætning, at kommunerne oplyser om den hovedpostkasse eller postkasse, der skal skrives til, og at disse informationer tilgår boformerne.

Kommunernes postgange og reaktionstid kan være meget forskellige, og i den konsekvens vil vi foreslå, at kommunerne kvitterer for modtagelsen af oplysningen.

Det skal i den sammenhæng påpeges, at kommunetilhørsforhold i forhold til hjemløse borgere ofte er genstand for uenighed mellem kommuner, og mellem kommuner og boformer/driftskommuner.

Vi skal derfor gøre opmærksom på, at vi ikke finder, at den legitime tilknytning til en kommune er afhængig af, hvorvidt fristen på 3 dage for oplysninger om optagelse er overholdt eller ej, og at det ved uenighed ikke er boformens opgave at identificere handle- og betalingskommune.

Hvis en boform får oplyst en kommune, og underretter kommunen, og den underrettede kommune mener, det ikke er den rigtige kommune, er det ikke boformens opgave at identificere den rigtige kommune, men den afvisende kommunes opgave.

**Sammenslutningen af boformer
for hjemløse i Danmark**

Lad os i den sammenhæng oplyse, at vi til enhver tid ønsker et godt, frugtbart, tæt og smidigt samarbejde med enhver kommune, der har ansvar for, og pligt til, at yde hjælp efter Service-loven, til den enkelte borger.

Med venlig hilsen

Jakob May
Formand SBH

*Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att.: Kontoret for Udsatte og Civilsamfund*

17. december 2014

Høring om ændring af af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberg m.v.)

Generelle bemærkninger

Som repræsentant for en lang række herberg og krisecentre finder Selveje Danmark det meget positivt, at dette udkast til lovændring afspejler et klart politisk ønske om at styrke indsatsen og herunder rådgivningen til en gruppe af landet allermest udsatte borgere.

Overordnet finder Selveje Danmark dog også, at man med lovforslaget ikke løser nogle udfordringer, der er et finde med ordningen i praksis i dag. Det anbefales, at der arbejdes for, at kvinder efter ophold på krisecentre sikres mulighed for et helhedsorienteret efterværn, der allerede starter ved indskrivning på krisecentret og fortsætter efter indskrivning i egen bolig. Meget gerne med gennemgående personer både på myndigheds- og rådgivningsdelen. Disse kvinders sårbarhed og risiko for voldsudsættelse stopper ikke ved en ny lejekontrakt og det anbefales, at lade kvindekrisecentrenes ekspertice formelt indgå i et sådan efterværn.

Specifikke bemærkninger

§109, stk. 4, 5 og 6, samt §110 stk. 4-6.

Kravet om at boformer skal orientere Kommunalbestyrelsen seneste tre hverdage efter afslutning om optagelse på boformen til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov samt kravet om at boformen senest tre hverdage efter udskrivning skal orientere kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov finder Selveje Danmark relevant og positivt. Mange af de herberg og krisecentre vi repræsenterer benytter i dag allerede IT-systemer, hvor orienteringen gennem disse i forbindelse med optagelse og fraflytningen. Men en generel sikring af disse orienteringers vej til kommunen finder Selveje Danmark naturligvis positivt.

§109 stk. 7

Her sikres, at også kvinder uden børn får tilbudt indledende og koordinerende rådgivning. Dette finder Selveje Danmark også relevant og positivt, da disse kvinders rådgivningsbehov må antages at være lige så stort som behovet hos kvinder uden børn. Vi hilser derfor denne ligestilling velkommen.

Med venlig hilsen

Gitte Landors
Konsulent
Selveje Danmark

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att.: Mai Emilie Gori

Girokonto 402-3951

Mail: udcivfam@sm.dk
Cc: mego@sm.dk

Ref. ASA/lh
Dok.nr. 2322012Sag.nr. 2014-SLCSFA-
01833

16. december 2014

Høring om lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

Ministeriet har den 19. november 2014 bedt Socialpædagogernes Landsforbund om eventuelle bemærkninger til et lovforslag om ændringer i service-loven, som skal udvide og styrke indsatsen for kvinder på krisecentre og desuden indføre en orienteringspligt for kvindekrisecentre, forsorgshjem, herberger mv.

Den kommunale rådgivningsforpligtelse overfor kvinder på krisecentre udvides. I dag gælder den kun for kvinder med børn. Med lovforslaget udvides den til at gælde alle kvinder. For Socialpædagogerne er der ingen tvivl om, at der også bør være et stærkt fokus på kvinder uden børn, der kommer til et krisecenter. Det er derfor et meget vigtigt og positivt initiativ, når rådgivningen også kommer til at omfatte disse kvinder.

Den nuværende familierådgivning ændres som følge af målgruppeudvidelsen til at hedde "indledende og koordinerende støtte og vejledning". Rådgivningen skal indledes så tidligt som muligt, efter kommunen er blevet orienteret om en kvindes optagelse på et krisecenter, og den skal introducere kvinden til den koordinerende støtte og vejledning samt skabe kontakt mellem kvinden og den medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning.

Som Socialpædagogerne forstår det, vil der være tale om, at rådgivningen dermed kommer til at bestå af to faser. Det virker umiddelbart ikke særlig hensigtsmæssigt.

Der er ingen tvivl om, at en kvalificeret rådgivning for kvinderne på krisecentre er en afgørende forudsætning for, at kvinderne kan komme videre i

deres liv på en god måde. Derfor må der være fokus på, hvordan rådgivningen tilrettelægges, så de pågældende kvinder får noget ud af den.

I oktober 2014 foretog Socialpædagogernes Landsforbund en undersøgelse blandt lederne af landets krisecentre, hvor der blandt andet blev spurgt ind til familierådgivningen. Kun 9 % af lederne oplevede, at der i alle tilfælde blev tilbudt familierådgivning, 48 % fortalte, at det skete i de fleste tilfælde, 21 % i nogle tilfælde og 21 % i de færreste tilfælde. Der er med andre ord betydelig plads til forbedringer.

Socialpædagogernes Landsforbund vil derfor foreslå, at opgaven med rådgivning af kvinderne overgår til krisecentrene, og at det bliver krisecentrenes rådgivere, der skal sikre koordinationen i den kommune, hvor en kvinde kommer fra.

Der er mange argumenter for, at opgaven bør flyttes til krisecentrene. For det første kender de respektive krisecentre kvinderne, og kvinderne kender det krisecenter, hvor de har opholdt sig. Det giver tryghed. For det andet viser erfaringerne klart, at kvinderne vil være langt mere åbne overfor krisecentrene, end de vil være overfor en kommune. En rådgiver i et krisecenter repræsenterer ikke kommunen, og kvinden vil derfor turde diskutere sin situation. For det tredje har kommunale sagsbehandlere som hovedregel ikke tid til en kvalificeret rådgivning af de pågældende kvinder på en måde, så kvinderne får noget ud af det, som kan ændre deres tilværelse. Det kan være særligt vanskeligt, hvis en kvinde kommer fra en mindre kommune med forholdsvis få "sager". For det fjerde kan der af gode grunde være geografisk langt fra det krisecenter, hvor en kvinde har opholdt sig, til hjemkommunen. Derfor vil Socialpædagogerne meget stærkt anbefale, at rådgivningen flyttes til krisecentrene. Det vil være til meget stor gavn for de pågældende kvinder.

Efter forslaget varer rådgivningen "indtil kvinden og eventuelle børn er etableret i egen bolig". Det svarer til varigheden i den eksisterende bestemmelse, hvor målgruppen udelukkende er kvinder med børn.

Socialpædagogerne vil stærkt anbefale, at der bliver mulighed for rådgivning og en opfølgende indsats efter, at en kvinde er blevet etableret i egen bolig. Det vil være med til at sikre de pågældende kvinders fremtidige tilværelse på en langt bedre måde end i dag. Og vil være med til at forebygge, at en kvinde vender tilbage til et krisecenter – jf. regeringens 2020-mål på området.

Såfremt man, på trods af erfaringerne fra virkeligheden, fastholder, at rådgivningen skal befinde sig i kommunerne, så vil Socialpædagogerne

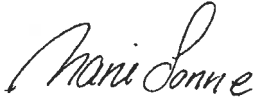
foreslå, at det bliver muligt for en kommune at uddelegere rådgivningen til et krisecenter. Det vil kunne have særlig betydning for kommuner, der er forholdsvis små.

Både krisecentre efter § 109 i serviceloven og forsorgshjem, herberger mv. efter § 110 i serviceloven bliver ifølge lovforslaget forpligtet til at orientere handlekommunen om en borgers ophold i tilbuddet senest tre hverdage efter, at en borger er blevet optaget. Ved udskrivning fra et tilbud bliver tilbuddene også forpligtet til at orientere handlekommunen. Det skal ske senest tre hverdage efter udskrivningen.

Muligheden for en kvindes anonymitet på et krisecenter opretholdes. Hvis en kvinde ønsker at være anonym, skal kommunen alene orienteres om, at en af kommunens borgere har ophold på et krisecenter og have en begrundelse for opholdet.

Socialpædagogerne har ikke indvendinger overfor bestemmelserne om orientering af en kommune ved indskrivning på og ved en udskrivning fra et § 109-tilbud og et § 110-tilbud.

Venlig hilsen

Marie Sonne

Forbunds næstformand

**Ministeriet for Børn, Ligestilling,
Integration og Sociale Forhold**
udcivfam@sm.dk

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
Fax 72 28 24 01
oim@oim.dk
www.oim.dk

Sagsnr.
2014 - 21220

Doknr.
193782

Dato
17-12-2014

Svar på høring vedr. lov om ændring af lov om social service (udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger mv.)

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold har ved e-mail af 19-11-2014 anmodet Økonomi- og Indenrigsministeriet om eventuelle bemærkninger til den omhandlede høring.

Det meddeles herved, at Økonomi- og Indenrigsministeriet ikke har bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen
Kathe Nielsen